

въ живота? Докато е здравъ, човѣкъ вѣрва въ себе си, вѣрва въ ближнитѣ си, вѣрва и въ Бога; щомъ се разболѣе, той изгубва вѣрата си. Силенъ въ вѣрата си е онзи, който, като легне боленъ и умира, може да каже: Азъ нѣма да умра! Ще живѣя заради Бога, за Неговото велико име, да Му служа и да се радвамъ на всичко, което Той е създалъ! Не е достатъчно само да изговори тия думи, но като ги каже, да стане отъ леглото си. Този човѣкъ се намира въ положението на акробатъ, който минава по тънко вѣже. При тежки изпитания вѣрващиятъ минава по косъмъ, но той трѣбва да каже: Азъ ще мина по този косъмъ благополучно! Ще кажете: Ние искаме научни данни по това. — Животътъ не се поддържа съ научни данни, но съ следната велика аксиома: Богъ живѣе въ свѣта, следователно, и азъ живѣя. Докато спазвамъ Божиитѣ закони, мога да се радвамъ на живота, който Богъ ми е далъ. Щомъ човѣкъ поддържа тази аксиома въ себе си, той ще има Божието благоволение. Докато дава пѣтъ на Божественото въ себе си, човѣкъ всѣкога ще има Божията подкрепа. Въ който моментъ се откаже да работи, и плаче като малко дете, което иска да подчини майка си, да му даде, каквото то желае, той вече се е отклонилъ отъ правия пѣтъ на живота. Който иска да подчини Божественото на личното, на човѣшкото въ себе си, той се е индивидуализиралъ, а едновременно съ това е взелъ кривия пѣтъ въ живота.

Следователно, новиятъ животъ изисква всички хора да се подчинятъ на великия законъ—на Любовта. За да се проявява правилно, животътъ трѣбва да има за тилъ Любовта. Ако животътъ не подразбира Любовта, той е безсмисленъ; ако свѣтлината не подразбира знанието, Мждростта, тя е безсмислена; ако свободата не подразбира Истината, тя е безсмислена. Съвременнитѣ хора искатъ да живѣятъ добре. Какъ могатъ да живѣятъ добре безъ любовта? Тѣ искатъ да иматъ свѣтлина, знание. Какъ могатъ да иматъ свѣтлина, знание безъ мждростта? Тѣ искатъ да бждатъ свободни. Какъ могатъ да бждатъ свободни безъ истината? Въ това седи смисълътъ на живота, въ това седи великиятъ стремежъ на човѣшката душа. Ние можемъ да бждемъ свободни само тогава, когато даваме свобода и на другитѣ. Ние можемъ да бждемъ обичани само тогава, когато обичаме всички хора, всички живи същества. Който не люби всички, той не може да бжде обичанъ, не може